

ביצה כה

דן: אמר רבה בר רב הונא אמר רב: הסוכר אמת המים מערב יום טוב ולמחר השכים ומצא בה דגים - מותרין.

דיוק מהדן: אמר רב חסדא: מדברי רבינו נלמוד: חיה שקננה בפרדס אינה צריכה זמון.
קושיית רב נחמן לדיוק הזה: אמר רב נחמן: **נפל חברין** ברברבתא.

גירסה אחרת:

דיוק מהדן: אמר רבה בר רב הונא: מדברי רבינו נלמוד: חיה שקננה בפרדס אינה צריכה זמון.
קושיית רב נחמן לדיוק הזה: אמר רב נחמן: **נפל בר חברין** ברברבתא.
הסבר הקושי: התם לא קא עביד מעשה, הכא קא עביד מעשה.

הצגת המחלוקת שהיתה בתקופת התנאים בנושא:

ולא בעיא זמון?	ומי בעיא זמון?	
חיה שקננה בפרדס צריכה לזמן, וצפור דרור צריך לקשור בכנפיה כדי שלא תתחלף באמה, וזו עדות שהעידו מפי שמעיה ואבטליון	אמר רבי שמעון בן אלעזר: מודים בית שמאי ובית הלל על שהזמינן בתוך הקן ומצא לפני הקן - שאסורין. במה דברים אמורים - ביוני שובך ויוני עליה, וצפרים שקננו בטפיחין ובכירה. אבל אווזים ותרנגולים, ויוני הרדסאות, וחיה שקננה בפרדס - מותרין, ואין צריכין זמון. וצפור דרור צריכה לקשר בכנפיה כדי שלא תתחלף באמה. והמקושרים והמנוענעין, בבורות ובבתים ובשיחין ובמערות - מותרין, ובאילנות - אסורין, שמא יעלה ויתלוש. והמקושרין והמנוענעין בכל מקום אסורין משום גזל!	
באמה	בה	תירוך 1
אמה בזמון סגי לה? - צידה מעליותא בעיא!		קושי
בדידה - בגנה שאינה סמוכה לעיר	בדידה - בגנה הסמוכה לעיר	תירוך 2

משנה. בהמה מסוכנת לא ישחוט, אלא אם כן יש שהות ביום לאכול ממנה כזית צלי. רבי עקיבא אומר: אפילו כזית חי מבית טביחתה.

דן: אמר רמי בר אבא: הפשט ונתוח בעולה, והוא הדין לקצבים. מכאן למדה תורה דרך ארץ: שלא יאכל אדם בשר קודם הפשט ונתוח.

ויקרא פרק א

(ה) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבְּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פָּתַח אֶהְל מוֹעֵד: (ו) וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֶלְהָ וְנָתַח אֶתָּה לְנִתְחֶיהָ:

שאלת בירור: מאי קא משמע לן?

תשובה 1: אילימא לאפוקי מדרב הונא, דאמר רב הונא: בהמה בחייה - בחזקת איסור עומדת עד שיודע לך במה נשחטה, נשחטה - בחזקת היתר עומדת, עד שיודע לך במה נטרפה.

דחיית התשובה: והאנן תנן מתניתין כדרב הונא; דתנן, **רבי עקיבא אומר: אפילו כזית חי מבית טביחתה**. מאי לאו - מבית טביחתה ממש (מן הצוואר - ומדובר שלא הפשיטו)!

דחיית הדחייה: לא, ממקום שטובחת אכילתה (מבני המעינים).

דחיית הדחייה לדחייה ובכך התשובה נדחית: והא תני רבי חיאי: **מקום**

טביחתה ממש!

תשובה 2: אלא, רמי בר אבא אורח ארעא קא משמע לן. (מכאן למדה תורה דרך ארץ... - ואין בזה איסור)

תיזוק (מקרים אחרים שלימדו חכמים דרך ארץ): כדתניא: **לא יאכל אדם שום וכוכל מראשו אלא מעליו, ואם אכל - הרי זה רעבתן. כיוצא בו לא ישתה אדם כוסו בבת אחת, ואם שתה - הרי זה גרגרן. תנו רבנן: השותה כוסו בבת אחת - הרי זה גרגרן, שנים - דרך ארץ, שלשה - מגסי הרוח.**

אמירה של רמי בר אבא שמתקשר לדין הנלמד לגבי הפשט וניתוח :
חצובא מקטע רגליהון דרשיעיא,
נטיעה מקטע רגליהון דקצביא ודבועלי נדות,

תורמוסא מקטע רגליהון דשנאיהון של ישראל. שנאמר (שופטים י) **וְיֹסִיפוּ כֵּן יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַרַע כַּעֲשֵׂי ה' וַיַּעֲבְדוּ אֶת הַכַּעֲלִים וְאֶת הָעֵשְׂתִירֹת וְאֶת אֲלֹהֵי אֲרִי וְאֶת אֲלֹהֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲלֹהֵי מֹאֲב וְאֶת אֲלֹהֵי כְּנַעַן וְאֶת אֲלֹהֵי פְּלִשְׁתִּים וַיַּעֲבְדוּ אֶת ה' וְלֹא עֲבָדוּהוּ, מִמֶּשְׁמַע שְׁנֵאמַר וַיַּעֲבְדוּ אֶת ה',** איני יודע שלא עבדוהו? ומה תלמוד לומר **וְלֹא עֲבָדוּהוּ?** אמר רבי אלעזר: אמר הקדוש ברוך הוא: אפילו כתורמוס הזה, ששולקין אותו שבע פעמים ואוכלין אותו בקנוח סעודה לא עשאוני בני.